

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ФИЛОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

ПРЕДМЕТ: ИЗВЕШТАЈ ЗА ИЗБОР КАНДИДАТА У ЗВАЊЕ И НА РАДНО МЕСТО ВАНРЕДНОГ ПРОФЕСОРА ЗА УЖУ НАУЧНУ ОБЛАСТ АРАБИСТИКА, ПРЕДМЕТ АРАПСКИ ЈЕЗИК И КЊИЖЕВНОСТ

На седници Изборног већа Филолошког факултета Универзитета у Београду која је одржана 18. септембра 2025. године, бр. Одлуке 1865/1, изабрани смо у Комисију за избор у звање и на радно место једног ванредног професора за ужу научну област Арабистика, предмет Арапски језик и књижевност.

Након увида у конкурсни материјал, част нам је да Изборном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду поднесемо следећи

ИЗВЕШТАЈ

На конкурс који је објављен у листу *Послови* Националне службе за запошљавање бр. 1165–1166, од 8. октобра 2025. године, за звање и радно место ванредног професора за ужу научну област Арабистика, предмет Арапски језик и књижевност, пријавила се једна кандидаткиња – др Ивана Глигоријевић, доцент за ужу научну област Арабистика, предмет Арапски језик и књижевност на Катедри за оријенталистику Филолошког факултета Универзитета у Београду.

Уз пријаву на конкурс кандидаткиња је приложила одговарајућу документацију: оверену фотокопију дипломе о стеченом високом образовању и стручном називу дипломирани филолог арапског језика и књижевности, оверену фотокопију додатка дипломи, оверену фотокопију дипломе о стеченом академском називу магистра филолошких наука, оверену фотокопију дипломе о стеченом научном степену доктора филолошких наука, Извод из матичне књиге рођених, Извод из држављанства, Уверење о некажњавању, потписану изјаву о Изворности (Образац 5), изводе из анкета са оценом педагошког рада из претходног изборног периода, биографију, списак радова и радове, као и осталу документацију релевантну за изборне услове: фотокопију уговора о финансирању пројекта, одштампане програме два научна скупа, сертификат о учешћу на скупу и сертификат о завршеној обуци за рецензенте.

Биографија др Иване Глигоријевић

Ивана Глигоријевић (рођ. Мали), рођена је 1982. године у Земуну. Уписала је групу за Арапски језик и књижевност на Филолошком факултету Универзитета у Београду 2001. године, а дипломирала 2005. са просечном оценом 8,85. На истом факултету магистрирала је 2009. године са темом *Речи страног порекла у савременом арапском језику*. Године 2013. одбранила је докторску дисертацију на истом факултету под насловом *Компјутерска терминологија у арапском језику*. На Филолошком факултету била је ангажована по уговору о делу (2005–2009), потом као докторанд (2009–2010), а у звање асистента бирања је 1. 10. 2010. и потом 25. 9. 2013. У звање доцента изабрана је први пут 11. 3. 2014, а други пут 19. 5. 2020. године. У два наврата је користила породичко одсуство и одсуство ради неге детета, и то у периодима од 26. 8. 2016. до 25. 8. 2017. и од 14. 6. 2020. до 13. 6. 2021.

Библиографија објављених научних радова др Иване Глигоријевић од првог избора у звање доцента

У периоду од првог избора у звање доцента за ужу научну област Арабистика на Филолошком факултету Универзитета у Београду, др Ивана Глигоријевић објавила је седамнаест радова и једну монографију. Комисија је по увиду у радове закључила да су сви научни радови и монографија релевантни за ужу научну област Арабистика и предмет за који се бира – Арапски језик и књижевност. У наставку Извештаја следи хронолошки уређена библиографија уз оцену приложених радова и монографије:

1. Адаптација компјутерских англицизама у арапском језику / Ивана Мали // Култура: у потрази за новом парадигмом: тематски зборник у 4 књиге. Књ. 1 / [ур. Александра Вранеш] (2013), Стр. 267–275. (М33)

У раду *Адаптација компјутерских англицизама у арапском језику* ауторка анализира начине на које су енглески компјутерски термини ушли у арапски језик и степене њихове адаптације на графолошком, фонолошком и морфолошком нивоу. Истраживање показује да се код највећег броја англицизама у арапском примењује само графолошка адаптација, односно транслитерација енглеске речи на арапско писмо. У раду се такође уочава да не постоји јединствен систем транслитерације, што доводи до варијантне графиције попут *kumbyūtīr*, *kumbyūtīr*, *kūmybyūtīr*, *kumbiyūtīr*, *kumbyūtār*. За фонолошки ниво констатује да говорници арапског прилагођавају енглеске гласове најближим постојећим фонемама арапског језика (*sūftīr*, *māws*, *fīdyū*), што се некада врши уз додавање протетичких вокала како би се избегло стварање консонантских скупова који се косе с правилима арапског слога (*brūtūkūl/burtūkūl*). Морфолошка адаптација јавља се ретко и углавном је присутна код термина који су у широј употреби, када се енглеска реч уклапа у арапске морфолошке обрасце (*sīdi/sīdīhāt* и слично). Ауторка закључује да је највећи број англицизама у арапском језику тек делимично адаптиран, те примерима и њиховом анализом указује на недоследну примену адаптационих правила, као и на то да је потпуна морфолошка адаптација најмање заступљена због разлика у морфофонолошким системима два језика.

2. Неки проблеми локализације софтвера на арапски / Ивана Мали // Дигитална хуманистика, Књ. 2 / [ур. Александра Вранеш и Љиљана Марковић] (2015), Стр. 285–296. http://doi.fil.bg.ac.rs/pdf/eb_set/2015/dh-2015-2/dh-2015-2-ch21.pdf (М33)

У раду *Неки проблеми локализације софтвера на арапски* др Ивана Глигоријевић анализира низ лингвистичких, културолошких и техничких изазова који настају током процеса локализације софтвера на арапски језик, показујући да овај процес далеко превазилази превођење текста. Полазећи од концепта глобализације и интернационализације, ауторка наглашава да успешна локализација захтева да производ буде технички припремљен за различите системе, формате и културне стандарде, при чему се посебно истиче комплексност арапског писма и његове оријентације здесна налево. Ауторка указује на то да се приликом локализације софтвера на арапски морају узети у обзир специфичности граматичког рода, броја, полисемије, синонимије и сл. Наводе се примери неправилно локализованих интерфејса, где су због недовољног познавања културних норми или визуелних конвенција настале грешке које умањују употребљивост софтвера. Истичу се и терминолошке недоследности у арапском ИТ дискурсу услед паралелне употребе страних и домаћих израза, што може да доведе до губитка прецизности приликом локализације. Рад такође наглашава важност културне адаптације садржаја, од избора боја, симбола и слика, до начина на који се представљају породичне, верске и друштвене теме. Наводе се примери

интерфејса који су, након културне адаптације, постали прихватљиви за кориснике из арапског света. У закључку, ауторка истиче да је локализација софтвера на арапски језик процес који спаја језик, технологију и културу, те захтева сарадњу лингвиста, програмера и дизајнера.

3. Arapski jezik – stručna terminologija / Ivana Mali // Anali Filološkog fakulteta. – Broj 28, Sveska 1, 2016. – Str. 227-239. <https://doi.org/10.18485/analiff.2016.28.1.13> (M51)

У раду *Арапски језик – стручна терминологија*, ауторка даје преглед развоја и начина стварања стручне терминологије у савременом стандардном арапском језику онако како их предлажу академије за арапски језик у Дамаску, Каиру, Багдаду и Аману и Координационог бироа за арабизацију, најрелевантније научностручне институције за стандардизацију терминологије. Ауторка анализира потребу за систематском творбом термина која је настала крајем XIX и почетком XX века услед интензивнијих контаката арапског света са Западом, као и улогу. Посебну пажњу посвећује примени метода творбе термина, међу којима су семантичко проширење постојећих речи, деривација, композиција, арабизација и позајмљивање, при чему истиче да је углавном реч о секундарној творби што често доводи до настанка више синонима за исти појам. Рад даје и преглед и других савремених извора термина, укључујући штампане речнике и бројне онлајн базе података које воде међународне и националне организације, академије и издавачке куће. У раду се пружа систематски увид у развој стручне терминологије у савременом арапском језику, осветљавају се методе њене творбе и изазови приликом стандардизације, са освртом на то како се нови појмови прилагођавају језичком и културном контексту.

4. Polisemija u kompjuterskoj terminologiji arapskog jezika / Ivana Mali // Anali Filološkog fakulteta. – Broj 28, Sveska 2, 2016. – Str. 261-270. <http://doi.fil.bg.ac.rs/pdf/journals/analiff/2016-2/analiff-2016-28-2-13.pdf> (M51)

У овом раду кандидаткиња продубљује своја ранија истраживања и бави се полисемијом код арапских термина на корпусу компјутерске терминологије, истражујући како и зашто један термин може имати више значења. За разлику од традиционалне терминолошке теорије, која настоји да термин буде једнозначан и „идеалан”, ауторка се осврће и на социокогнитивни приступ, према коме је полисемија нормална и продуктивна појава у терминосистему.

Анализа корпуса од око хиљаду арапских терминолошких јединица показала је да полисемија у компјутерској терминологији настаје услед методологије у творби термина, њихове употребе у контексту, као и због непоклапања појмовних система и неразумевања односа међу појмовима. Као резултат ових фактора јављају се три типа полисемних терминолошких јединица: термин који има више значења унутар компјутерског терминосистема, термин са различитим значењима у различитим терминолошким системима и термин који има и терминолошко и општејезичко значење. Рад даље приказује бројне примере полисемије у компјутерске терминологије у арапском језику, као што су термини који су добили нова значења путем метафоричког преноса, као и термини који су настали као преводи више енглеских термина сличног значења. Посебно је наглашено да утицај језичког пуризма у арапском језику такође доводи до веће учесталости полисемије, јер домаћи термини често имају бројнија значења од страних.

5. Арапски језик и страни афикси / Ивана Мали // Оријенталистичко знамење – Сећање на Марију Ђукановић 1923–1983: Зборник радова. [ур. Анђелка Митровић] (2016), Стр. 217–226. (M45)

Рад *Арапски језик и страни афикси* надовезује се на ранија ауторкина истраживања речи страног порекла у арапском и анализира начине на које модерни стандардни арапски језик (МСА) транспонује индоевропске деривационе афиксе у научној терминологији. Полазећи од чињенице да у МСА не постоји јединствена методологија транспоновања страних афикса, ауторка показује да се у пракси користи више приступа, односно превођење, позајмљивање и творба нових афикса. У раду се детаљно објашњава како особености морфолошке структуре арапског језика (корен и творбени образац) утичу на ограничену могућност директног преношења страних афикса. У поглављу о превођењу као приступу у транспоновању афикса попут *микро-*, *-логија* и сличних, наводе се примери где је читав страни термин адаптиран деривацијом, а ауторка указује и на својеврсне примере губитака семантичке еквиваленције у оквиру процеса превођења. Кад је реч о позајмљивању, обрађени су страни афикси који улазе у МСА као нефункционални делови позајмљеница, али и случајеви њихове делимичне продуктивности у хибридном терминима. У завршном делу рада описани су покушаји арапских језикословаца да створе нове афиксе домаћим средствима, методом контаминације или композиције. У раду се истиче да иако већина ових предлога није ушла у ширу употребу, арапски језик поседује значајан потенцијал за морфолошку адаптацију страних термина и развој сопствених афиксационих модела.

6. Шта Срби мисле о Арапима? / Ивана Глигоријевић // Наслеђе. – Број 38, Свеска 1, 2017. – Стр. 179–189.

www.filum.kg.ac.rs/dokumenta/izdavastvo/nasledje/brojevi/nasledje_38.pdf (M51)

Рад *Шта Срби мисле о Арапима?* анализира вербалне асоцијације прикупљене путем асоцијативног теста. Тест је обухватио два стимулуса (*Арапи* и *Арапин*), који су изазвали 1.503 узастопне реакције код 654 испитаника. Прикупљене реакције су поређане по опадајућем редоследу и анализиране кроз различите тематске групе. Основни циљ био је да се стекне увид у перцепцију Арапа код говорника српског језика, као и у најчешће стереотипе који их прате. Резултати показују да су српски стереотипи о Арапима у највећој мери засновани на масовним медијима. Најчешћи стереотипи односе се на: симболе богатства, животно окружење, одевање и физички изглед. Остале реакције сврстане су у мање тематске групе: српска народна књижевност, рат и религија, жене, професије, други народи, као и неколико мањих група које нису биле предмет анализе у овом раду. Такође су анализирани различити позитивни и негативни придеви и сликовити изрази о Арапима. Најфреквентнији међу њима могу се сврстати у следеће категорије: хигијена, степен развијености, карактерне особине, однос према другима и начин испољавања емоција. Ауторка износи следеће закључке проистекле из истраживања: „Знање Срба о Арапима се углавном своди на ниво медијске информисаности, па су Арапи стереотипно представљени онако како их виде западни медији и кинематографија. У савременом српском стереотипу, Арапи су богати нафташи и шеици са Блиског истока. Они су црни и брадати људи, који живе у пустињи, замотани у беле мараме, са турбанима на главама. Они мање богати Арапи су трговци, који се вешто ценкају. Слични су Турцима и Циганима, а положај њихових жена је лош. Међу изразито позитивним оценама Арапа издвајају се оне које се односе на њихов однос према другим људима, док је међу негативним највише оних које се односе на хигијену и слабу развијеност. Арапи се још доживљавају и као носиоци многих лоших карактерних црта и као људи који бурно испољавају емоције” (стр. 189).

7. Хетеростереотипи о оријенталним језицима у мрежи вербалних асоцијација / Ивана Глигоријевић // Зборник радова Филозофског факултета у Приштини. – Број 48, Свеска 1, 2018. – Стр. 23–42. <https://scindeks-clanci.ceon.rs/data/pdf/0354-3293/2018/0354-32931801023G.pdf> (M51)

Рад *Хетеростереотипи о оријенталним језицима у мрежи вербалних асоцијација* бави се перцепцијом оријенталних језика код говорника српског језика. Циљ истраживања јесте утврђивање најчешћих стереотипа о овим језицима у српској култури. Истраживање је спроведено анализом вербалних асоцијација које су прикупљене путем онлајн асоцијативног теста. Учесници у тесту имали су задатак да на сваки од три стимулуса (*арапски језик*, *турски језик* и *персијски језик*) одговоре једном или више речи које им прве падну на памет. Њихове реакције су потом разврстане по фреквентности и анализирани према различитим критеријумима. У овом истраживању учествовало је 654 испитаника, који су дали укупно 2.078 реакција. Стимулус арапски језик изазвао је највећи број реакција (719), затим турски (701) и персијски језик (658). Персијски језик је био на првом месту по броју испитаника који нису имали никакву асоцијацију. У раду су анализирани најфреквентније тематске групе за сваки од три стимулуса. Резултати показују да се арапски језик најчешће доводи у везу са писмом, које се пак пореди са хијероглифима и доживљава као компликовано (због необичних слова и писања здесна налево). Турски језик се обично повезује са телевизијским серијама и турцизмима у српском језику. Турске речи чине највећу тематску групу у овом случају и обухватају разноврсне позајмљенице из турског, као и бројне речи и изразе који се могу чути у популарним ТВ серијама. Персијски језик се пак најчешће везује за нешто непознато. Највећа тематска група за овај стимулус обухвата реакције које показују колико говорници српског мало знају о овом језику. Пажња у раду посвећена је и следећим питањима: за шта су оријентални језици најпогоднији, шта о њима знамо, какви су, као и како доживљавамо њихову интонацију и звук. Резултати су показали да су говорници српског језика највише упознати са турским, што је последица историјских контаката и језичког позајмљивања.

8. Arapske zemlje, Iran i Turska kao stimulusi u asocijativnom testu / Ivana R. Gligoriјевић // Anali Filološkog fakulteta. – Broj 30, Sveska 2, 2018. – Str. 185-201. <http://doi.fil.bg.ac.rs/pdf/journals/analiff/2018-2/analiff-2018-30-2-10.pdf> (M51)

Рад под насловом *Арапске земље, Иран и Турска као стимулуси у асоцијативном тесту* представља наставак кандидаткињих ранијих проучавања теме и у њему се нуди анализа стереотипа које имамо о поменутих оријенталним земљама. Подаци су прикупљени у асоцијативном тесту, у ком је учествовало 654 испитаника. Од њих је тражено да одговоре првом речју или групом речи која им падне на памет када прочитају стимулусе: *арапске земље*, *Иран* и *Турска*. Прикупљене реакције поређане су по учесталости и обрађене статистички. Резултати су показали да је највећи број реакција изазвао стимулус *арапске земље* (828), потом *Турска* (780), па *Иран* (716), док је по броју различитих реакција редослед стимулуса нешто другачији: *арапске земље* (329), *Иран* (295), па *Турска* (283). Ауторка закључује да је стереотип о „ратоборности” поменутих оријенталних земаља и нација најраширенија заједничка представа, иако се реакције могу разврстати у више тематских група које се међусобно донекле преклапају, а највеће међу њима, које чине окосницу стереотипа о оријенталним земљама које су биле предмет асоцијативног теста спадају у следеће категорије: топоними, туризам, ратовање, политика, религија, историја, друштво, жене, свакодневни живот, економија, симболи богатства, као и бројни вредносни ставови и судови који су углавном производ утицаја медија у ширем смислу, али и одређених

историјских околности.

9. Reči stranog porekla u klasičnom arapskom jeziku: „Арапско-босански рјечник” Теуфика Муфтића / Ivana R. Gligorijević // *Analī Filološkog fakulteta*. – Broj 31, Sveska 2, 2019. – Str. 281-300. <http://doi.fil.bg.ac.rs/pdf/journals/analiff/2019-2/analiff-2019-31-2-14.pdf> (M51)

У раду *Речи страног порекла у класичном арапском језику: „Арапско-босански рјечник” Теуфика Муфтића* др И. Глигоријевић бави се речима страног порекла у класичном арапском језику, који се користио пре појаве ислама и у првим вековима по његовом настанку, а који је интензивно преузимао речи из персијског, грчког, сирског, латинског, хебрејског и других језика. Представљен је историјски оквир у ком је долазило до језичких контаката и наведено 100 речи страног порекла које су ушле у класични арапски језик, разврстаних према етимолошком критеријуму, узимајући у обзир и интензитет утицаја који су поменути језици извршили на класични арапски. Наведени су преводни еквиваленти сваке речи, и то на основу *Арапско-босанског рјечника Теуфика Муфтића* (у прва два издања: *Арапско-српскохрватски рјечник*), при чему је идентификовано више речи страног порекла које се јављају у оба језика. Анализирани су и други подаци које Муфтићев *Рјечник* нуди у вези са поменутим речима страног порекла – графолошке варијације, морфолошке одлике основних облика и множина изведених из њих, као и семантичке специфичности. Анализа арапског дела издвојених речи показала је висок степен адаптације како на графофонолошком тако и на морфолошком нивоу, до те мере да се неке позајмљенице у речничким одредницама уопште не третирају као речи страног порекла. Неке потпуно адаптиране позајмљенице постале су коренске основе за даљу деривацију, док су многе развиле неправилне множине у арапском. Анализа босанског дела речника показала је богату полисемантичку структуру већине позајмљеница, док је знатно мањи број оних речи које нису имале секундарна значења. Такође је уочено да се многе позајмљенице јављају и у арапском и у босанском делу речника, али су у ове језике ушле различитим путевима. Најчешће тематске групе су: религија, наука, администрација, ботаника, пољопривреда, професије, одећа, артефакти, филозофија и друго.

10. Orijent u verbalnim asocijacijama na srpskom jeziku / Ivana Gligorijević // *Orijentalistika – juče, danas, sutra : zbornik radova* / [ur. Anđelka Mitrović] (2019), Str. 355-367. http://doi.fil.bg.ac.rs/pdf/eb_book/2019/orijentalistika_jds/orijentalistika_jds-2019-ch24.pdf (M33)

Рад *Оријент у вербалним асоцијацијама на српском језику* представља наставак ранијих ауторкиних сродних истраживања са циљем да се утврди какве представе, ставове и стереотипе говорници српског језика имају о оријенталним народима, земљама и језицима. Истраживање је спроведено путем онлајн асоцијативног теста са дванаест стимулуса (*Арапи, Турци, Персијанци, Арапин, Турчин, Персијанац, арапски, турски и персијски језик, арапске земље, Турска и Иран*), на који је одговорило 654 испитаника, пруживши укупно 8.764 реакције. У првом делу рада описује се методологија прикупљања и обраде података, уз осврт на теоријску основу истраживања засновану на радовима Рајне Драгићевић, Предрага Пипера и Марије Стефановић. Други део доноси анализу добијених резултата, која показује да су најстабилније и најфреквентније асоцијације повезане са арапским и турским појмовима (нпр. *арапске земље – нафта, Турчин – бркови*), док су реакције на персијске појмове ређе и разноврсније. Испитаници су највише повезивали Оријент са историјским, културним и религијским представама, али и са савременим феноменима попут турских серија или нафте. Поред језичких и семантичких аспеката, ауторка анализира и типичне правописне и типографске грешке у прикупљеном корпусу, указујући на потребу за стандардизацијом и

правилним тумачењем транскрипције оријенталних појмова у српском језику. Закључује се да асоцијативна поља која се односе на Оријент одражавају мешавину традиционалних представа и савремених утицаја, те да овакав приступ може послужити као користан инструмент за проучавање језичке слике света и културних стереотипа у српској језичкој заједници.

11. Истраживање етнокултурних стереотипа на примеру стимулуса Турци и Турчин у асоцијативном тесту / Ивана Глигоријевић // Зборник радова Филозофског факултета у Приштини. – Број 50, Свеска 1, 2020. – Стр. 129–145.
<https://aseestant.ceon.rs/index.php/zrffp/article/view/25240/15521> (M51)

Рад *Истраживање етнокултурних стереотипа на примеру стимулуса Турци и Турчин у асоцијативном тесту* још један је у низу радова који се баве етнокултурним стереотипима о појединим блискоисточним народима и заснива се, као и ранија полазна истраживања, на анализи вербалних асоцијација које су прикупљене у асоцијативном тесту, у ком је од испитаника тражено да одговоре речју-реакцијом или континуираним реакцијама које им прво падну на памет при помињању стимулуса *Турци* и *Турчин*, са циљем да се стекне увид у етнокултурне стереотипе који за овај народ важе на српском говорном подручју. Тест је попунило 654 испитаника, студената Универзитета у Београду и припадника млађе популације, у виду електронског упитника. Два стимулуса су изазвала укупно 1.476 реакција (*Турци*: 742; *Турчин*: 734), које су сложене по опадајућој фреквентности и анализиране по тематским групама. Најзаступљеније су следеће тематске групе: историја Турака, заједничка историја Срба и Турака, физички изглед, одевање, професије, храна и пиће, пушење, ратовање, религија, серије итд. Од вредносних судова и ставова које су испитаници имали, доминирају они који се односе на хигијену, однос Турака према другима, степен развијености, начин испољавања емоција и карактерне црте. Истичући да је анализа прикупљених вербалних асоцијација показала да је слика турског етноса у очима Срба слојевита, изразито хетерогена и заснована на разноврсним друштвено-историјским, вредносно-етичким и културним темељима, ауторка се осврће и на резултате ранијих асоцијативних тестова, у којима се на месту стимулуса јављала реч Турци и истиче промене до којих је дошло у структури најфреквентнијих асоцијација. Те промене објашњава различитим градовима у којима је тестирање вршено, али и протоком времена и примећује да „лексема *Турци* код нас више не изазива тако снажне асоцијације на заједничке историјске везе, него, пре свега, на разоноду и гурманлук” (стр. 142) али и да смо данас „сведоци тога да су стереотипи који су стварани вековима потиснути са првог места (али не и замењени у потпуности), а да су на њихово место дошли други стереотипи, који су условљени медијским контекстом у ком се налазимо” (стр. 143).

12. Типични српски стереотипи о Персијанцима / Ивана Р. Глигоријевић // Зборник Матице српске за друштвене науке. – Број 176, Свеска 4, 2020. – Стр. 579–597..
http://www.maticasrpska.org.rs/stariSajt/casopisi/ZMSDN_176.pdf (M24)

У раду *Типични српски стереотипи о Персијанцима* тумаче се реакције прикупљене у асоцијативном тесту у ком је учествовало укупно 654 испитаника. Тест је обухватио дванаест стимулуса везаних за оријенталне народе, језике и земље. Испитаници су, путем онлајн анкете, наводили речи или групе речи које им прво падну на памет када читају дате стимулусе. Овде се анализирају два стимулуса из поменутог теста – етноними Персијанци и Персијанац. Посматра се центар, језгро и периферија њихових асоцијативних поља. Тумачи се учесталост појединих реакција, разноврсност асоцијација, број омиција, као и заступљеност и развијеност појединих тематских група. Реакције које су изазвали ови

етноними пореде се са другим етнонимима из асоцијативног теста, претходно анализираним у другим радовима. Циљ је био да се одговори на питање: на чему се заснивају наша знања о проучаваним оријенталним односно блискоисточним народима, те какве стереотипе и предрасуде гајимо о њима. Резултати су упоређени са другим етнонимима из истог асоцијативног теста, који су раније анализирани у другим истраживачким радовима. Најзначајнија тематска поља су следећа: рат, историја, интелектуално и културно наслеђе, религија, политика, као и бројни позитивни и неутрални судови и ставови. Из истраживања и резултата произилази да су наши стереотипи, судови и ставови о Персијанцима углавном засновани на секундарним, не примарним изворима. Као резултат, они немају афективна значења и негативне конотације. Према реакцијама испитаника, Персијанци се виде као древни ратници, оснивачи старе културе и цивилизације, народ са богатим културним и интелектуалним наслеђем, потомци значајних историјских личности и носиоци многих особина, као што су духовитост, мудрост, достојанство, племенитост и друге.

13. Digitalna arabistika: korak ka savremenom obrazovanju // Ivana Gligorijević / Filološki vidici 1: zbornik radova sa naučnog skupa nacionalnog značaja [ur. Tijana Parezanović, Melina Nikolić] (2021) – str. 31–42. (M63)

У раду *Дигитална арабистика: корак ка савременом образовању* ауторка др Ивана Глигоријевић описује једносеместрални курс за студенте арабистике који би омогућио практично и теоријско упознавање са процесом локализације дигиталних производа. Како се у раду наводи, локализација подразумева не само превођење већ и културно, техничко и маркетиншко прилагођавање производа циљном тржишту. Рад објашњава фазе глобализације, интернационализације и локализације (GILT) у индустрији софтвера. Посебна пажња посвећена је изазовима при локализацији за арапско тржиште, укључујући проблеме двосмерног текста, граматичке препреке и локалне конвенције. Истакнут је значај културне адаптације, симболике и религије у дигиталним производима. Практични део курса подразумева симулацију пројекта локализације, коришћење САТ алата, преводних меморија и глосара. Студенти би се упознали и са додатним вештинама као што су транскреација, копирајтинг и SEO оптимизација. Рад наглашава потребу за континуираним усавршавањем филолога и стицањем интердисциплинарних знања. Такође, указује се на растућу индустрију локализације и могућности запошљавања у ИТ и фриленс сектору. Ауторка закључује да је будућност филологије у комбинацији језичких, културних и техничких компетенција. Рад служи као подстицај за креирање курсева који спајају традиционално филолошко образовање са савременим дигиталним потребама. Предложени курс пружа студентима могућност да развију основне вештине потребне за рад на глобалним тржиштима. У центру пажње је локализација као средство повезивања језичких знања са реалним потребама пословног света. Рад наглашава значај интердисциплинарности, практичног рада и примене теоријских знања, те начине на које модернизација образовања може унапредити конкурентност филолога на савременом тржишту рада.

14. Слика египатске жене у романима Тахе Хусеина / Ивана Р. Глигоријевић // Књижевна историја. – Година 53, Број 173, 2021. – Стр. 127–141.
<http://knjizevnaistorija.rs/index.php/home/article/view/170/138> (M23)

У раду *Слика египатске жене у романима Тахе Хусеина* анализирају се романи египатског писца Тахе Хусеина (1889–1973), који сви припадају ангажованој књижевности арапског културног препорода. Хусеинови романи откривају психологију људи у египатској провинцији крајем 19. и почетком 20. века, уз позив на друштвене, интелектуалне и религијске реформе. У фокусу анализе јесу Хусеинови женски ликови и њихов

социокултурни статус. Таха Хусеин је био изненађујуће заинтересован за животе жена. Преко својих женских ликова, он изражава своје феминистичке ставове, критикује став конзервативног египатског друштва према женама и истиче важност образовања за њихову даљу еманципацију. Поред његове познате аутобиографије *Дани*, анализирани су и његови романи који приказују египатски живот: *Зов керевана*, *Интелектуалац*, *Стабло беде* и његов недавно откривени роман *Шејхова просидба*. Иако се у Хусеиновој аутобиографији и у његовом полуаутобиографском роману *Интелектуалац* налазе само повремене и спорадичне напомене о животу египатских жена и њиховом социокултурном статусу, ауторка сматра да ова два дела заслужују анализу, јер омогућавају боље разумевање улоге жена у египатском друштвеном и културном контексту. Како се у раду истиче, остали Хусеинови романи имају велики феминистички значај, јер су посвећени животу жена према којима је Хусеин био веома саосећајан – *Зов керевана* је поетска и романтична прича о девојци која изражава бунт против праксе убиства жена због прељубе, а *Стабло беде* највише пажње посвећује несрећи женских ликова, чији животи у великој мери зависе од мушких чланова породице и верских ауторитета. *Шејхова просидба* третира право жена на образовање, слободу мишљења, живота и брака.

15. Арапски роман алијенације: Бамбусова стабљика Сауда Санусија / Ивана Р. Глигоријевић // Наслеђе. – Број 52, 2022. – Стр. 193–206.

<https://drive.google.com/file/d/1AAEyPgj6o0hqNiLTQ6295r7hpd-Sm9o4/view> (M23)

У раду *Арапски роман алијенације: Бамбусова стабљика Сауда Санусија* се анализира проблем алијенације у поменутом роману, који је добио престижну Међународну награду за арапску књижевност, популарно звану „Арапски Букер” за 2013. годину. Овај роман, написан у првом лицу, говори о тинејџеру филипинско-кувајтског порекла који се бори са својим хибридниим идентитетом. Смештен мањим делом на постколонијалне Филипине, а већим делом у нафташки Кувајт, роман описује потрагу главног јунака за сопственим местом у друштву. *Бамбусова стабљика* је срцепарајућа прича о отуђењу, неприпадању и неприхватању. Сануси у роману приказује живот мултикултуралног Кувајта без улепшавања и табу тема, описујући тамошњи конзервативизам, дискриминацију, расизам и непоштовање људских права. Ауторка истиче да Кувајт, као земља великих супротности, јесте средина која погодује алијенацији човека. Због великог прилива стране радне снаге, судара различитих култура, крутих друштвених правила и изражених економских разлика међу друштвеним слојевима, у Кувајту се створила друштвена клима отуђености и неспособности појединца да се уклопи у друштво око себе. Алијенација је тема типична за арапски (пост)модерни књижевни израз, али и тема која постаје заступљена и у младој, кувајтској књижевности која до сада није био предмет веће научне пажње на нашим просторима.

16. Bukrā, in šā'a Allāh: Арапска пословна култура из српског угла // Ивана Глигоријевић / Зборник радова / Међународна научна конференција Културе, речи, религије, 27. и 28. мај 2019., Библиотека „Радоје Домановић, Топола“ 2023. уредници: Александра Вранеш, Љиљана Марковић, Слађана Митровић, стр. 89–104. (M45)

Рад *Bukrā, in šā'a Allāh: арапска пословна култура из српског угла* др Иване Глигоријевић представља анализу арапске пословне културе у светлу теорија Герта Хофстедеа и Едварда Т. Хола, са освртом из српског угла посматрања, а на основу емпиријских података прикупљених међу припадницима српске дијаспоре у заливским земљама. Ауторка показује да су арапска друштва углавном колективистичка, с наглашеним поштовањем хијерархије и ауторитета, као и са израженом склоношћу ка личним односима и

поверењу као основи пословне сарадње. Посебна пажња посвећена је висококонтекстуалној комуникацији у арапском свету, где је значење често имплицитно и ослања се на невербалне сигнале. Рад анализира феномен флексибилног односа према времену (полихронизам), који се манифестује у слободнијем приступу роковима, одлагању договора и честом ослањању на израз *bukrā, in šā'a Allāh* као културни маркер стрпљења, фатализма и веровања у Божју вољу. Показује се да управо овај израз, иако у западним пословним контекстима често схваћен као неодређеност или неозбиљност, у арапској култури одражава поштовање судбине и друштвену пристојност. На основу анкетних резултата и интервјуа са Србима који раде у заливским арапским земљама, ауторка идентификује најчешће изворе неспоразума у међународној пословној комуникацији. Рад такође разматра промене у савременој пословној култури арапских земаља, нарочито у Заливу, где се традиционалне вредности постепено прилагођавају глобализованом корпоративном моделу.

17. „Ми Багуађа пиниш, ми го гејм”: језик корисника и пружалаца услуга у Центру за азил „Крњача” / Ивана Р. Глигоријевић & Олга Д. Здравковић// *Анали Филолошког факултета*, 36(1), 2024. Стр. 99–117. <https://doi.org/10.18485/analiff.2024.36.1.6> (M24)

Рад „*Ми Багуађа пиниш, ми го гејм*”: *језик корисника и пружалаца услуга у Центру за азил „Крњача”*, написан је у коауторству са самосталним истраживачем Олгом Здравковић која је спровела теренско истраживање, док је Ивана Глигоријевић спровела лингвистичку анализу тако прикупљене језичке грађе. У овом раду описан је језик који се развио и једно време постојао у центру за азил Крњача. Реч је о језику који има елементе енглеског, арапског као и других језика којима су говориле избеглице, мигранти и тражиоци азила са Блиског истока и из Африке (персијски, паштунски, дари...), који су боравили у Центру. Материјал који је обрађен у овом раду обухвата лексичку забележену у Центру за азил „Крњача” у Београду, прикупљену током седмогодишњег рада на терену. Прикупљени материјал састоји се од лексике из енглеског, арапског, персијског, паштунског, дари и српског језика. Иако има своје специфичности, постоји и доста сличности између овог и језика у другим центрима. Услед сталне циркулације корисника и пружалаца услуга кроз различите центре и друга места контаката, формирала се једна врста језичког континуума, где постоји међусобна разумљивост, али уједно и тачке раздвајања.

За потребе рада састављен је и глосар речи и израза коришћених у Центру, а потом је та лексика анализирана кроз тематске групе (обраћање, исхрана, одевање, непрехрамбени артикли, комуникација и споразумевање, смештај и активности у Центру, религија, здравствена заштита, правни статус, етноними, демоними и лингвоними, топоними, сналажење у граду, одлазак на границу) и посматрана у оквирима контактне лингвистике. Истраживање, које је обухватило и друге нивое језичке структуре, показало је да је у питању својеврстан *пицин* – контактни језик који се развија у вишејезичним заједницама ради олакшавања основне комуникације међу њеним члановима. Значај овог рада је у томе што описује нови пицин, којем раније није посвећивана научна пажња: „Језик у Центру за азил ‘Крњача’ јесте контактни језик настао мешањем више језика, при чему већина лексике долази из једног. У питању је енглески, чији удео у анализираном лексичком материјалу износи више од 50%, што се може објаснити чињеницом да је он неким говорницима други језик и да су фреквентни англицизми препознатљиви у већем делу света. За њим следи арапски, као главни језик-давалац у исламском културном кругу, са скоро 30% удела. Значајан удео имају и речи из најзаступљенијих оријенталних индоевропских језика (персијски, дари и паштунски), а будући да они деле доста заједничке лексике, понекад је тешко утврдити из ког тачно језика долази која реч. Поред тога, заступљене су и речи из српског, као језика окружења” (стр. 113).

18. Lokalizacija softvera, video-igara i veb-sajtova za arapsko govorno područje: jezički i kulturni aspekti / Ivana R. Gligorijević. – Beograd: Filološki fakultet, 2025. ISBN - 978-86-6153-773-8 COBISS.SR-ID – 172980233 (M42)
www.fil.bg.ac.rs/uploads/files/Strane/Biblioteke/Izdavacka%20delatnost/Monografije%20-%20Jezik/LOKALIZACIJA%20SOFTVERA%20prelom%20FINAL.pdf

Монографија *Локализација софтвера, видео-игара и веб-сајтова за арапско говорно подручје: језички и културни аспекти*, која броји укупно 122 стране, плод је вишегодишњег искуства у настави, истраживању и пракси др Иване Глигоријевић. Монографију чини укупно седам поглавља која су подељена на две опште целине.

Прву целину, насловљену *Локализација – општи део*, чине три поглавља: *Увод у локализацију*, *Алати за локализацију* и *Врсте дигиталних производа и садржаја који се могу локализовати* у којима се ауторка бави општим темама у вези са локализацијом, са акцентом на оним аспектима локализације којима се баве филолози. У поглављу *Увод у локализацију* (11–20) ауторка разматра настанак и историју локализације, изазове њеног дефинисања и терминолошког одређења, њен однос са другим сродним дисциплинама, као и фазе припреме производа за локализацију и фазе локализацијског пројекта које обухватају глобализацију, интернационализацију и локализацију са превођењем. *Алати за локализацију* (20–30) поглавље је у којем ауторка објашњава сврху и врсте свих расположивих алата за локализацију попут система за управљање превођењем, алата за рачунарски потпомогнуто превођење примерима најраспрострањенијих алата, преводним меморијама, њиховим врстама и начином рада са њима, са посебним освртом на арапски језик, терминолошким базама, њиховим врстама и примерима њихове употребе, машинским превођењем, његовом историјом и врстама, провером квалитета и осталим врстама алата за локализацију. Поглавље *Врсте дигиталних производа и садржаја који се могу локализовати* (31–35) посвећено је најчешћим производима који подлежу локализацији, односно софтверу, веб-сајтовима, видео-играма, при чему ауторка разматра конкретне садржаје који подлежу локализацији и начине на које се она може применити, указујући на то да различите врсте дигиталних садржаја захтевају и различите приступе локализацији што поткрепљује примерима.

Другу целину, *Локализација за арапско говорно подручје*, чине четири поглавља посвећена локализацији различитих дигиталних садржаја за арапско говорно подручје, а то су: *Локализација текста корисничког интерфејса*, *Локализација маркетиншког текста*, *Локализација графике* и *Локализација аудио-визуелног садржаја*. Поглавље *Локализација текста корисничког интерфејса* (37–63) бави се изазовима приликом локализације корисничког интерфејса за арапско говорно подручје, како из опште перспективе на коју утиче секвенцијалност текста корисничког интерфејса и одсуство контекста, за разлику од других текстуалних врста, а са посебним освртом на арапски језик. Надаље, анализа је посвећена локализацији и превођењу променљивих, скраћивању текста, изазова који се јављају код појаве двосмерног текста, пречицама на тастатури, гласу и тону обраћања, питању примене и поштовања локалних стандарда у вези са временско-просторним и другим одредницама, употребом терминологије и на концу локализацијом и превођењем пропратне документације, при чему је сваки сегмент богато поткрепљен примерима. У поглављу *Локализација маркетиншког текста* (63–88) ауторка се бави изазовима локализације и превођења маркетиншког текста најпре на веб-сајту, али са нужним освртом и на друге медије где се таква врста текста може јавити. С тим у вези, овај сегмент је посвећен копирајтингу и слоганима и локализацији и превођењу таквих врсте текстова, затим појмовима SEO и SEM локализације што конкретно подразумева одређивање кључних речи, познавање језика за обележавање, као што се прави осврт на домене и URL адресе на арапском говорном подручју. Треће поглавље овог сегмента, а шесто укупно посматрано, *Локализација графике* (88–98)

посвећено је локализацији и прилагођавању графичког корисничког интерфејса (иконе, пресликавање), слика (фотографија и илустрација) и логотипа за арапско језичко подручје, при чему ауторка на конкретним примерима указује на могуће изазове у овом сегменту локализацијских задатака и начине њиховог успешног решавања. У завршном поглављу под насловом *Локализација аудио-визуелног садржаја* (98–109), ауторка се после нужног теоријског осврта бави синхронизацијом, титловањем, транскреацијом и културализацијом као могућим приступима приликом локализације и превођења аудио-визуелног садржаја, нарочито код видео-игара, при чему се посебан осврт чини на изазове код преношења културноспецифичних термина, особито водећи рачуна о табуима, религији, политици и другим осетљивим темама које су заступљене у видео-играма (и другим садржајима), а које морају бити прилагођене арапској публици на прихватљив начин, што је поткрепљено адекватном анализом и илустративним примерима.

У *Закључку* (110–111) др Ивана Глигоријевић врши рекапитулацију теоријских и практичних проблема обрађених у монографији, при чему указује да је реч о динамичној области која се брзо мења и развија: „Технологије стално напредују, а локализацијски процеси иду у правцу све веће аутоматизације, што неминовно утиче и на промену улоге преводаоца и њено удаљавање од улоге коју је традиционално имао” (111), као и да истраживања у овој области „нуде мост између теоријског знања стеченог у оквиру филолошких студија и практичних потреба на тржишту рада” (111).

Како локализација свих садржаја који су у монографији анализирани има своје језичке и културне аспекте, ауторка је у монографији свуда указала на које су све начине често међусобно повезани и неодојиви од техничких аспеката локализацијског пројекта, као што је успешно показала зашто је арапско говорно подручје посебно занимљиво али и посебно тешко за локализацију. Самим тим, монографија *Локализација софтвера, видео-игара и веб-сајтова за арапско говорно подручје: језички и културни аспекти* нужно се бавила специфичностима арапског језика и писма које долазе до изражаја током локализације, а њен важан део заузима и утицај арапско-исламске културе на локализацију различитих врста садржаја. Иако је превасходно посвећена локализацији у контексту арапског говорног подручја, као посебно изазовног како у језичком, тако и у ширем културолошком смислу, монографија нуди теоријску и практичну основу, а примери из праксе дају адекватну потврду теоријских постулата, с једне стране, као што имају научну и дидактичку вредност с друге. Ауторка је користила адекватну методологију, јасно образлагала и закључивала логично, при чему се позивала на обимну и релевантну литературу, као и на примере из праксе. Такође, треба истаћи да је ово прва монографија у домаћој арабистици која се бави облашћу локализације за арапско говорно подручје, њеним теоријским али и апликативним аспектима и у том смислу ће представљати незаобилазно штиво за сваког арабисту који се буде бавио сродним темама, али и за друге стручњаке.

Научни и стручни доприноси који не подлежу категоризацији:

Лектура и коректура арапског текста у књизи: Марјановић С., Радосављевић, Н. (2019). *Српски глаголи -- Коњугацијски речник глагола српскога језика. Serbian Verbs – A Conjugation Dictionary of Serbian Verbs*. Београд: Klett.

Рецензентска и уредничка активност

Др Ивана Глигоријевић је од првог избора у звање доцента рецензирала радове за часописе: Речи, Књижевна историја, Наслеђе, Липар, *Folia linguistica et litteraria*, као и радове

са научних скупова у организацији Факултета за стране језике Алфа БК, ФИЛУМ-а, Филозофског факултета у Новом Саду.

Оцена педагошког рада добијена у студентским анкетама:

Др Ивана Глигоријевић је у текућем изборном периоду на ОАС била ангажована на следећим предметима: Увод у историју семитских језика, Синтакса арапског језика 1, Синтакса арапског језика 2, Пословни арапски језик и кореспонденција, Арапски језик – Стручна терминологија. На МАС изводи наставу на предметима Локализација за арабисте (МАС ЖК) и Локализација (МАС Превођење), а на ДАС из предмета Основи упоредне граматике семитских језика и Теоријска лингвистичка арабистика. Пре другог избора у звање доцента изводила је наставу и на следећим предметима: Савремени арапски језик Г-1, Г-2, Г-3 и Г-4, Г-5 и Г-6 (ОАС) и Расколи у исламу (МАС). Увидом у приложене оцене педагошког рада на наведеним предметима у текућем изборном периоду, комисија констатује да се оцене кандидаткињиног педагошког рада крећу у распону од 3,00 до 5,00.

Такође, др Ивана Глигоријевић је координатор за стручну праксу за студенте Групе за арапски језик, књижевност и културу..

Оригинално стручно остварење или руковођење или учешће у пројекту:

Др Ивана Глигоријевић покренула је иницијативу да се уведе неколико нових предмета и за њих осмислила курикулуме: Локализација за арабисте (МАС ЖК), Локализација (МАС Превођење), Увод у историју семитских језика (ОАС) и Теоријска лингвистичка арабистика (ДАС).

Др Ивана Глигоријевић је као руководилац учествовала у пројекту *Оспособљавање студената за рад у индустрији локализације дигиталних садржаја за арапско тржиште – ОСИЛАТ*.

Председник или члан организационог или научног одбора на научним скуповима националног или међународног нивоа:

Др Ивана Глигоријевић била је члан научног одбора међународног научног скупа *الخطاب السياحي العربي بين الراهن اللغوي والآفاق الإجرائية The Arab tourist discourse, between the linguistic present and procedural horizons* – Факултет за арапски језик и уметност Универзитета Абдулахмид бен Бадис у Мостагенему (приложен програм скупа). Такође је учествовала на овом скупу са излагањем, а рад је још увек у процесу рецензирања. Потврда о учешћу на скупу је приложенау конкурсној документацији.

Председник или члан комисија за израду завршних радова на академским мастер или докторским студијама:

Др Ивана Глигоријевић била је председник Комисије за оцену научне заснованости теме докторске дисертације докторанда мср Николе Лазовића под насловом *Ограде и појачивачи у научним радовима на арапском и српском језику* и члан комисије за одбрану докторске дисертације Драгане Ђорђевић под насловом *Спортска терминологија у стандардном арапском језику*.

На МАС, др Ивана Глигоријевић била је ментор при изради мастер рада Александре Талан (*Творба и употреба медицинске терминологије у арапском језику*). Такође је била члан

комисија за одбрану мастер радова следећих студената: Милице Пантић (*Контрастивна анализа погодбених реченица у арапском и српском језику*), Ање Синђелић (*Место Ел Фирузабадијевог речника Al-Qātīs al-tiḥīṭ у арапској лексикографији*), Марије Радосављевић (*Контрастивна анализа негације у стандардном и колоквијалном арапском језику – египатском и либанском*), Инес Јовановић (*Емиратска кратка прича у преводу на српски језик*) и Марије Јовановић (*Закони губитка Мазина Хабиба*).

Руководилац или сарадник на домаћим и међународним научним пројектима:

Др Ивана Глигоријевић била је руководилац пројекта *Оспособљавање студената за рад у индустрији локализације дигиталних садржаја за арапско тржиште (OSILAT)*, који је финансирао МПНТР. Број: 612-00-01187/2021-06/23. Приложена је фотокопија уговора о финансирању пројекта.

Председник или члан органа управљања, стручног органа или комисија на факултету или универзитету у земљи или иностранству.

Др Ивана Глигоријевић учествовала је у следећим комисијама за изборе у звања на Филолошком факултету Универзитета у Београду:

Члан комисије за избор кандидата за једног вишег лектора за ужу научну област Арабистика (26. 1. 2015).

Члан комисије за избор кандидата за једног лектора за ужу научну област Арабистика (10. 7. 2015).

Члан комисије за једног доцента за ужу научну област Арабистика, предмет Арапски језик и књижевност (3. 12. 2019).

Члан комисије за избор једног вишег лектора за ужу научну област Арабистика (15. 3. 2022.)

Председник комисије за избор у научно звање – научни сарадник (23. 3. 2022)

Члан комисије за избор једног доцента за ужу научну област Арабистика (27. 6. 2022).

Члан комисије за избор једног сарадника ван радног односа (демонстратора) за ужу научну област Арабистика (03. 7. 2023).

Председник комисије за једног доцента за ужу научну област Арабистика (19. 9. 2024.)

Учешће у наставним активностима ван студијских програма (перманентно образовање, курсеви у организацији професионалних удружења и институција, програми едукације наставника) или у активностима популаризације науке:

Др Ивана Глигоријевић похађала је програм обуке рецензената коју организује Национално тело за акредитацију (5. 12. 2019). Приложен је сертификат у конкурсној документацији.

У оквиру 95. јубилеја Катедре за оријенталистику, под називом Дани оријенталистике (13–18 децембар 2021.) одржала је јавно предавање на тему *SAT алатке за студенте арабистике* (14. 12. 2021). Програм ове манифестације приложен је уз конкурсни материјал.

ЗАКЉУЧАК И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Размотривши приложену документацију, Комисија једногласно закључује да др Ивана Глигоријевић испуњава све научне, стручно-професионалне и педагошке услове предвиђене постојећим правним актима за избор у звање и на радно место ванредног професора за ужу научну област Арабистика, предмет Арапски језик и књижевност.

Имајући у виду резултате које је др Ивана Глигоријевић постигла, залагање и занимање за научноистраживачки и стручни рад испољено у претходним годинама, али и њено вишегодишње искуство у настави арапског језика, Комисија са изузетним задовољством предлаже Изборном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да прихвати овај извештај и предложи Већу научних области друштвено-хуманистичких наука Универзитета у Београду да **др Ивану Глигоријевић изабере у звање ванредног професора за ужу научну област Арабистика, предмет Арапски језик и књижевност.**

У Београду, 5. 12. 2025. године

КОМИСИЈА:

др Драгана Ђорђевић, ванредни професор
председник Комисије
Филолошки факултет Универзитета у Београду

др Ема Петровић, редовни професор
члан Комисије
Филолошки факултет Универзитета у Београду

др Снежана Петровић, научни саветник
члан Комисије
Институт за српски језик САНУ